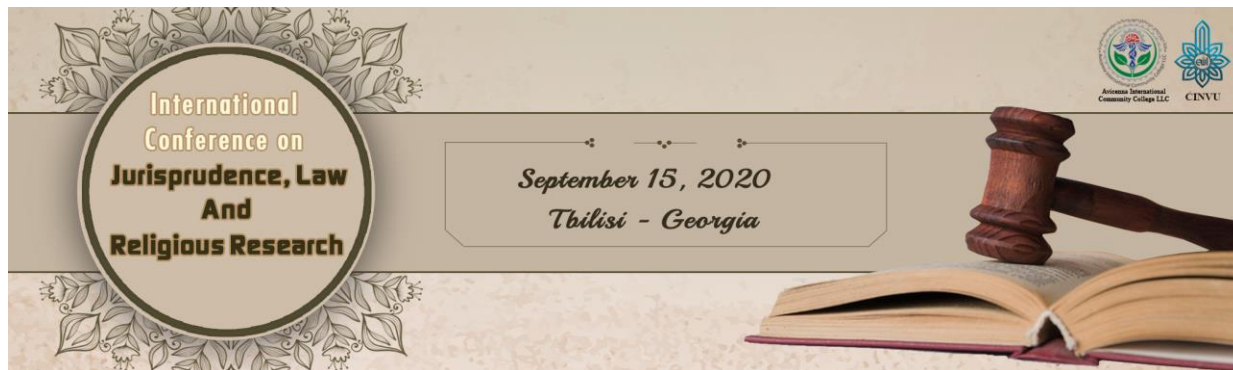

مطالعه تطبیقی نقش هوش مصنوعی (حق نمایندگی) در انعقاد قراردادهای الکترونیکی

سارا رستمی

استادیار و عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور، ایران، تهران

چکیده

با گسترش فناوری های نوین ارتباطی، مسائل حقوقی فراوانی مطرح شده است. در گستره قراردادهای این تأثیر قابل توجه بوده و موجب آن شده است که نحوه اعمال برخی از مباحث حقوق قراردادهای در گستره فضای مجازی مورد مطالعه واقع شود. حقوق نمایندگی (هوش مصنوعی)، یکی از این مباحث است که مقاله حاضر قواعد آن را در گستره قراردادهای الکترونیکی مطرح می کند و به تحلیل نقش حقوقی هوش مصنوعی، که از آن به نمایندگی الکترونیکی یاد می شود، در فرآیند انعقاد قراردادهای الکترونیکی از طریق وب سایت های تعاملی می پردازد و به این سؤال پاسخ می دهد که آیا نماینده الکترونیکی صرفاً یک ابزار ارتباطی بین متعاملین است یا خود دارای شخصیت حقوقی مستقل است یا حتی عنوان و جایگاه دیگری در فرآیند دارد. در این راستا، قانون تجارت الکترونیکی ایران مصوب ۱۳۸۲ و نظریه های مختلف برای تحلیل جایگاه حقوقی نماینده الکترونیکی با نگاهی تطبیقی مورد مطالعه و تحلیل قرار می گیرد. **کلید واژگان:** هوش مصنوعی، قرارداد، حقوق، تجارت الکترونیکی.